BEDA VENERABILIS
Admont, 12. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26210
Copyright: Admont, Benediktinerstift

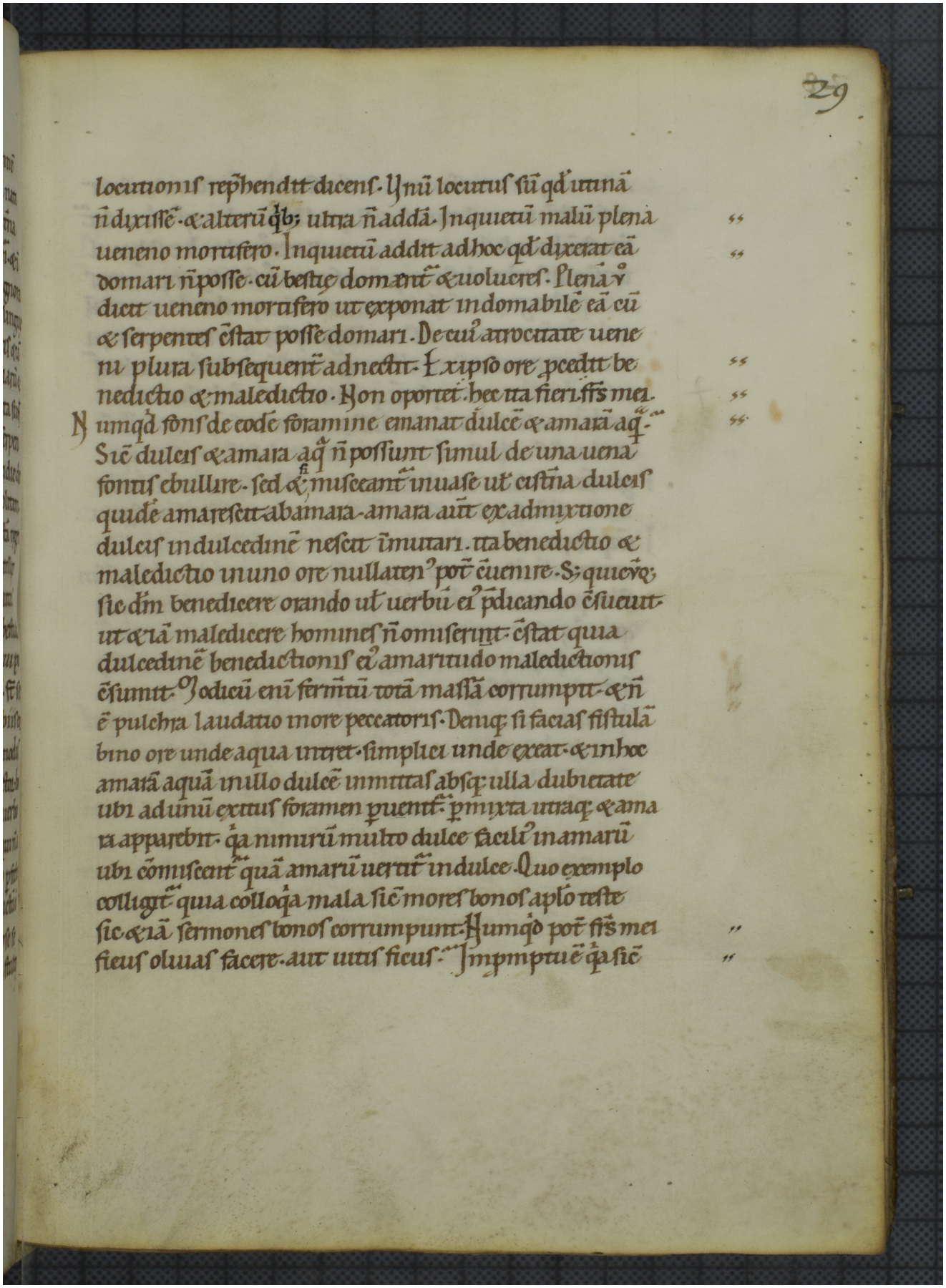

29

locutionis reprehendit dicens. Ynũ locutus sũ qd utinã
ñ dixisse. & alterũ qb; ultra ñ addã. Inquietũ malũ plena
ueneno mortifero. Inquietũ addit ad hoc qd dixerat eã
domari ñ posse. cũ bestiæ domantur & uolucres. Plena v
dicit ueneno mortifero ut exponat indomabile eã cũ
& serpentes estat posse domari. De cui atrocitate uene
ni plura subsequenter adnectit. Ex ipso ore procedit be
nedictio & maledictio. Non oportet hec ita fieri fratres mei.
Nunqd fons de eode foramine emanat dulce & amarã aq.
Sic dulcis & amara aq ñ possunt simul de una uena
fontis ebullire. sed & fi musceantur in uase ut cystina dulcis
quide amarescit ab amara. amara aut ex admixtione
dulcis in dulcedinẽ nescit ĩmutari. ita benedictio &
maledictio in uno ore nullaten pot cũenire. Si quicq;
sic dñm benedicere orando ut uerbũ ei prdicando esueuit
ut & iã maledicere homines ñ omiserint estat quia
dulcedinẽ benedictionis ei amaritudo maledictionis
esumit. Odiciũ enĩ fermentũ totã massã corrumpit. & ñ
ẽ pulchra laudatio more peccatoris. Denq; si facias fistulã
bino ore unde aqua uniret. simplici unde exeat. & in hoc
amarã aquã in illo dulcẽ immittas absq; ulla dubietate
ubi ad unũ exitus foramen puenit. pmixta utraq; & ama
ra apparebit. qa nimirũ multo dulce faciliũ in amarũ
ubi cõmiscentur quã amarũ uertit in dulce. Quo exemplo
colligit quia colloqa mala sicut mores bonos aplo teste
sic & iã sermones bonos corrumpunt. Numqd pot fratres mei
ficus oliuas facere. aut uitis ficus. Impmptuẽ qa sic